KOLUMNA PETKOM ILIJE ZOVKA:
Lustracija u obrnutom smjeru

PETAK, 25 LIPANJ 2010 00:21

Promatrajući aktivnosti izabranih hrvatskih čelnika u posljednjih nekoliko dana na trenutke sam dvojio u kojem to vremenu i državi živimo. Aktualni hrvatski predsjednik Ivo Josipović poklonio se žrtvama Teznog i Bleiburga. Aktualna premijerka Jadranka Kosor, zajedno sa aktualnim predsjednikom, tijekom obilježavanja obljetnice partizanskog ustanka u šumi Brezovica, obrušila se na ustaški pokret i zločine koje su se dogodili u vrijeme II. svjetskog rata. U sav taj igrokaz uključio se i bivši predsjednik Stipe Mesić, na obilježavanju partizanskog ustanka na Tuhobiću kod Rijeke, kada je otvoreno iznio svoje neslaganje zbog Josipovićevog posjeta Bleiburgu i Teznom.

Analizirajući političke poruke odaslane s ovih mjesta na trenutke sam stekao dojam kako uopće ne živimo u današnjem vremenu, niti u neovisnoj i samostalnoj Hrvatskoj državi.

Da sam koji slučajem prespavao posljednja dva desetljeća, na temelju većine poruka koje su javnosti odaslali govornici na Teznom, Bleiburgu, Brezovici i Tuhobiću, zasigurno ne bih niti slutio da Jugoslavija i KPJ više ne postoje..

Kada bih, pak, uskoro shvatio kako su to dvoje stvar prošlosti, zasigurno bih ostao zapanjen tumačenjima kako su se partizani, od boraca za Jugoslaviju, komunizam, nesvrstanost i samoupravljanje, u međuvremenu prometnuli u borce za hrvatsku državnu samostalnost.

I to, zamislite, ne u Domovinskom ratu, kada je obnovljena i obranjena hrvatska državna nezavisnost, nego u vrijeme II. svjetskog rata i Titove komunističke revolucije, zahvaljujući kojoj je obnovljena "versajska Jugoslavija".

Spomenuta teza, koju propagiraju neki današnji političari i čelnici partizanskih udruženja je istovremeno žalosna, tragična i smiješna.

NAJNOVIJE NA PORTALU

MASOVNO TROVANJE - Jedna od pet smrti u Bangladešu povezana s arsenom u vodi za piće

KOLUMNA SUBOTOM MLADENA ŠEPIĆA-BARBE: Demografsko-poticajni haiku

NOVO ISTRAŽIVANJE ILI ANTIISLAMSKA PROPAGANDA? : Ramazanski post trudnih muslimanki izaziva rođenje djece s poremećajima

OSVRT ANTE ROKOVA JADRIJEVIĆA: Udbaška frakcija HDZ-a

Svako jedanaesto kućanstvo u Hrvatskoj ne vraća kredite

Fetus uopće ne osjeća bol prije 24. tjedna trudnoće

Ruski tajkun Jevtušenko ipak gradi hotele na Mljetu

Marketing

PRETRAŽI WEB

Google™ Custom Search

PRETRAŽI HRSVIJET.NET

Traži

PRETRAŽI

ZA OSTAVLJANJE KOMENTARA POTREBNA JE REGISTRACIJA I PRIJAVA

Korisničko Ime

Lozinka

Zapamti me

PRIJAVA

ANKETA

Kakav će biti politički status Hrvatske krajem 2012. godine?

- Hrvatska je članica Europske Unije i dobili smo veliku financijsku potporu
- Hrvatska još ima otvorenih poglavlja i ulazak je odgođen za 2013.
- EU moćnici su odlučili da će Hrvatska ući tek

Komunizam i fašizam ili antikomunizam i antifašizam ?

Pokušaj preimenovanja komunista u antifašiste je smiješan pokušaj igre riječi, koja je sračunato plasirana zbog potreba političkog preživljavanja nekadašnjih komunista u današnjem vremenu i novonastalim političkim odnosima. Povijesno i logički gledano, komunizam nikako nije mogao biti odgovor na fašizam, i to iz temeljnog razloga što je komunizam nastao znatno ranije.

Uzroci nastanka komunizma, fašizma i nacional-socijalizma, ta tri zločinačka pokreta, koji su u svome naumu, provedbi i posljedicama jednako zločinački, zasigurno su puno dublji od međusobnih ideoloških razlika.

Međutim, činjenica je da su sami inicijatori stvaranja komunističkog pokreta, već dvadesetih godina prošlog stoljeća, ruski tip komunizma, koji se kasnije proširio na dobar dio Europe i svijeta, proglasili neuspješnim eksperimentom.

Dobar dio današnjih povjesničara smatra da su projekti talijanskog fašizma i njemačkog nacional-socijalizma bili ciljani odgovor na neuspjeli eksperiment ruskog komunizma. Ovakvi eksperimenti sadržavali su od samog početka klicu sukoba, što se u konačnici i dogodilo. Međutim, ne u onom obliku kako su kreatori ovih procesa željeli.

Dobar dio današnjih hrvatskih povjesničara i političara obožavaju sebe nazivati antifašistima, a svoje ratne protivnike fašistima. Međutim, pri tome pokušavaju prešutjeti činjenicu da je u Hitlerovoj Njemačkoj na vlasti bio nacional-socijalistički pokret, koji je, ideološki gledano, bio puno bliži komunizmu nego fašizmu.

Razlozi zbog kojih današnji hrvatski komunisti tu sličnost, pa i dugogodišnje savezništvo Hitlera i Staljina, pokušavaju prešutjeti više su nego očita. Potpuno su očiti i razlozi što se sve više srame nazivati komunistima, što su ranije s ponosom isticali. Odabrali su sebe prozvati antifašistima, zaboravljajući pri tome nekoliko bitnih činjenica, od kojih je najvažnija ona da je talijanski fašizam nastao puno kasnije nego komunizam.

Gledajući nekakvim logičkim slijedom, čini se sasvim neprirodnim i pogrešnim da komunizam bude preimenovan u **ANTIFAŠIZAM,** ali ne i u **ANTINACIONAL-SOCIJALIZAM.**

Slijedeći tu istu, pomalo čudnu, logiku domaćih komunista, pokušajmo zamisliti situaciju da se nekakve današnje imaginarne pristaše fašizma preimenuju u **ANTIKOMUNISTE**. Kakvoj bismo zbunjujućoj situaciji, režiranoj od stane onih u čijim se glavama i sad odvija II. svjetski rat, u tom slučaju svjedočili ?

Komunisti grozničavo brane vlastite povijesne falsifikate

Njemački napad na Jugoslaviju, 06. travnja 1941., jednako su pozdravili hrvatske ustaše i jugoslavenski komunisti. Prvi zbog staranja hrvatske države, a drugi zbog još jednog vojnog uspjeha moćnog Staljinovog saveznika. Međutim, to je činjenica o kojoj komunisti nerado govore

Proglašenje NDH 10. travnja 1941. pozdravila je ogromna većina hrvatskog naroda. Govoreći o proglašenju NDH, tadašnji zagrebački nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac na poratnom je sudskom procesu, pred tužiteljem Jakovom Blaževićem, izjavio: ***„ Hrvatski narod se plebiscitarno izjasnio za hrvatsku državu i ja bih bio ništarija, kad ne bih osjetio bilo hrvatskog naroda, koji bijaše rob u bivšoj Jugoslaviji..."***

Za razliku od ogromne većine hrvatskog naroda, komunisti nisu sudjelovali u uspostavi NDH. Šutke su pratili događanja čekali svoju priliku. Takva je situacija potrajala sve do promjene dotadašnjih odnosa između Berlina i Moskve, odnosno do 21. lipnja 1941. i iznenadnog njemačkog napada na Staljinov Sovjetski savez.

Odmah nakon otvaranja njemačko-ruske bojišnice došlo je do ustanka na području tadašnje NDH. Komunistički ustanak u Brezovici dogodio se samo dan nakon njemačkog napada na SSSR. Stoga, potpuno je pogrešno na te događaje gledati kao nekakav svijetli slobodarski primjer. Početak komunističkog ustanka na prostoru NDH ne može se gledati kao početak ustanaka protiv okupatora. Danas,naime, postoji bezbroj dokaza zahvaljujući kojima možemo s apsolutnom sigurnošću tvrditi da su jugoslavenski komunisti, u najmanju ruku, bili jednako ovisni o nekim stranim agenturama kao i vodstvo ustaškog pokreta.

Naime, kako je god ustaški pokret bio ovisan o volji Rima i Berlina, tako je i partizanski pokret bio potpuno ovisan o volji Moskve. Čitavi tijek II. svjetskog rata i poraća dao je izuzetno mnogo dokaza za ovu tvrdnju. Nitko dobronamjeran ne može danas naći bilo kakvo opravdanje za Pavelićevo ustupanje dijelova hrvatskog teritorija Italiji, uvođenje

- Zaboravili ste lozinku?
- Zaboravili ste Korisničko Ime?
- Registracija

NAJNOVIJI KOMENTARI:

- KOLUMNA ČETVRTKOM MARKA FRANCIŠKOVIĆA: Bizaristan

  Citat: "Možda bi ta njihova računica i vrijedila...

- PAPA BENEDIKT PORUČUJE KATOLICIMA: Kleknite dok primate Svetu pričest

  ...glede cionista...uguglaj Rabin Arrested over Or...

- KOLUMNA ČETVRTKOM MARKA FRANCIŠKOVIĆA: Bizaristan

  Što reći, nego jedno veliko BRAVO Marko. Ovo je ...

- KOLUMNA PETKOM ILIJE ZOVKA: Lustracija u obrnutom smjeru

  Evo ponivit ću ovaj upis i na ovoj temi anašnji...

- ODGOVOR DIJASPORE DRAGUTINU LESARU: Lov u mutnom

  Sada je već ionako sve sređeno, jer je novi Usta...

Želimo VAS za Glas HR svijeta

2014, i to u društvu Srbije

- Hrvatska nije postala dijelom EU, već je pred ulaskom u novu Balkansku uniju
- Hrvatskom vladaju socijalni nemiri, krvoproliće i anarhija
- Treći svjetski rat traje, a Hrvatska je postala engleska kolonija
- Neka nas dragi Bog čuva, jer za Hrvatsku nema nade
- Hrvatska je kroz borbu postala slobodna, suverena i nezavisna država
- Ne zanima me, jer ne želim ionako tu živjeti

POŠALJI REZULTATI

Google oglasi

Kosovo
Kosovo: Država u nastajanju Specijalni dodatak vesti
www.setimes.com

Nova Opel Meriva
Uživaj u novoj Opel Merivi Saznaj o njoj više još danas!
ba.opel-microsites.com

Jeste li špediter?
Osigurajte si transportne naloge velikih industrijskih tvrtki u EU!
www.TimoCom.com/TCeBi

Prijevodi i Lektoriranje
Jeftino / Kvalitetno / Brzo / Točno Stalni sudski tumač za engleski -ZG
www.ik-prijevodi.com

Apartmani u Hrvatskoj
Rezervirajte apartman za Vaš odmor u Hrvatskoj. Online rezervacija!
www.unijline.hr

TKO JE ONLINE

Trenutno aktivnih Gostiju: 1308 i Članova: 9

DONIRAJTE PUTEM PAYPALA ZA HRSVIJET

Donate PayPal

MARKO FRANCIŠKOVIĆ
SamoHRabro!
www.markofranciskovic.com

HR SVIJET | Hrvatska i Dijaspora Online | www.hrsvijet.net na Facebooku

Sviđa mi se

HR SVIJET | Hrvatska i Dijaspora Online | www.hrsvijet.net ima 3,075 obožavatelja

rasnim zakona, kao niti za različite vrste zločina koji su se dogodili u vrijeme postojanja NDH.

ŠVICARSKI KONZULAT
Zagreb
277 Ad.
S. 1699-1943.

Zagreb, 26. ožujka 1943.

Velecienjeni gospodine predsjedniče!

Savezno s mojim pismom od 3. ovoga mjeseca čast mi je saobćiti Vam, da je temeljem notifikacije vlade Nezavisne Države Hrvatske od 20. siečnja 1943. i Vaše molbe od 1. ovog mjeseca svim sudjelujućim vladama posredstvom Savezne političke oblasti stavljen na znanje pristup Hrvatske ženevskim konvencijama od 27. srpnja 1929. Odjel za vanjske poslove spomenute oblasti upravio je dne 13. ožujka 1943. svim vladama, koje dolaze u obzir, okružnicu, koja se u prilogu prilaže u dva primjerka. Iz drugog odlomka te okružnice razabrat ćete, da je primjena članka 37. i 95. obiju konvencija stupila na snagu posljednjeg spomenutog nadnevka.

Izvolite primiti, velecienjeni gospodine predsjedniče, izraze mog odličnog štovanja.

Dr. F. KAESTLI
Generalni konzul

Predsjedniku
Hrvatskog Crvenog Križa
Zagreb

Međutim, isto tako, nitko ne može naći bilo kakvo opravdanje za masovnost i svirepost komunističkih zločina koji su se dogodili tijekom komunističke revolucije i poraća.

Na žalost, većina današnje hrvatske javnosti ima različite kriterije za jedne i druge zločine. Jugoslavenska historiografija, kontrolirana i usmjeravana od strane KPJ, punih je pedeset godina širila tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, što je bila jedna iznimno pragmatična osnovica za onemogućavanje bilo kakvog pokušaja obnove hrvatske države. Zahvaljujući primjeni različitih kvaziznanstvenih metoda, pa čak i mnogobrojnih slučajeva lažiranjima činjenica, broj žrtava ustaškog režima, u vrijeme komunističke Jugoslavije, bio je višestruko uvećan. Ondašnji jugoslavenski demografi i povjesničari su, na temelju naputaka dobivenih iz vrha KPJ, nastojali prešutjeti sve žrtve komunističkog režima, potiho ih uvrštavajući u žrtve suprotne strane.

Zahvaljujući prikrivanju zločina počinjenih u ime komunizma, kao i njihovog prebacivanja na suprotnu stranu, broj navodnih žrtava Jasenovca u jugoslavenskoj je historiografiji bio dosegao brojku od sedamsto tisuća, pa čak do jednog milijuna. Sve je to pogodovalo stvaranju mita o Jasenovcu, koji je bio iznimno snažno oruđe u rukama velikosrpskih krugova, kao i u rukama jugoslavenskih komunista. Takvu su praksu, na žalost, nastavili i određeni interesno-politički krugovi, slijednici iste te ideje, i u današnjoj Hrvatskoj.

Kroz čitavo razdoblje postojanja komunističke Jugoslavije o komunističkim se zločinima moralo šutjeti. Svako interesiranje za ovu temu značilo je neprilike s komunističkim režimom, što je najčešće plaćano višegodišnjom robijom ili golim životom.

Slabljenjem Jugoslavije, i poglavito uspostavom hrvatske neovisnosti, domaća je javnost počela sve više doznavati za stravične zločine koje su komunisti počinili u Kočevskom rogu, Teznom, Bleiburgu, Macelju, Jazovci, Krašiću, Zagrebu, Karlovcu, Sisku, Širokom Brijegu, Ljubuškom, Mostaru, Čapljini, Sarajevu, i mnogim drugim mjestima.

I unatoč ratnoj ugrozi, kojoj je mlada Hrvatska država tada bila izložena, utemeljena je Saborska komisija za utvrđivanje žrtava rata i poraća, čije je djelovanje dalo jako dobre rezultate. Međutim, nakon 2000. godine i povratka na vlast recikliranih komunista rad saborske komisije je zaustavljen, a komisija ugašena.

Lustracija u obrnutom smjeru

Tadašnja Račan-Mesićeva vlast je, u suradnji s nekim središtima međunarodne moći, u žižu svog interesa stavila istraživanja navodnih hrvatskih zločina u Domovinskog ratu. Od tog trenutka u Hrvatskoj se provodi lustracija. Međutim, za razliku od ostalih europskih država u kojima je ranije vladao komunizam, predmetom lustracije u Hrvatskoj nisu postali nekadašnji komunistički prvaci i pripadnici jugoslavenskog komunističkog aparata.

Čitavo jedno desetljeće hrvatski je narod, naime, izložen lustraciji u obrnutom smjeru

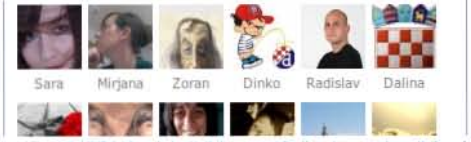

HR SVIJET | Hrvatska i Dijaspora Online | www.hrsvijet.net

VIC DANA

Došao veterinar kod doktora. Ovaj ga primi u ordinaciju i kaže:

- "Izvolite sjesti. Kažite gdje vas boli."

Na to će mu veterinar:

- "Lako ti je tako."

CITAT DANA

"Mana mnogih ljudi je što žele da budu učitelji drugih, a ustvari bi trebalo još dugo da ostanu učenici."

Benedictus de Spinoza - † 21.02.1677

Pod krinkom navodne DETUĐMANIZACIJE, za koju nikada nitko nije pojasnio što uistinu znači, u proteklom je desetljeću provedena lustracija protiv čitavog niza pojedinaca i skupina, koji su dali nemjerljiv doprinosu u procesu uspostave i obrane hrvatske neovisnosti.

Tako je lustracija provedena u pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci, MUP-u, tajnim službama, diplomaciji, medijima, gospodarstvu, ali i u HDZ-u, političkoj stranci koja je, predvođena dr. Franjom Tuđmanom, imala nemjerljiv doprinos u procesu hrvatskog osamostaljenja.

Zahvaljujući procesu lustracije, provedenom u obrnutom smjeru, Hrvatska se danas nalazi na kolosijeku na kojem je niti jedan istinski domoljub nije želio vidjeti. Vanjski dug je dosegao enorman iznos, većina strateških potencijala u vlasništvu je međunarodnih korporacija, banke i mediji su u rukama stranaca, a domaće gospodarstvo je prezaduženo i doslovce na koljenima.

Nekadašnji najistaknutiji zapovjednici pobjedničke vojske su pritvoreni, ili su izloženi progonima i istragama. Današnja bojeva moć i opremljenost Hrvatske vojske je upitna, što ne skrivaju niti najodgovorniji državni dužnosnici. **Uz svakodnevne priče o Europskoj uniji, Hrvatska se svakodnevno sve više veže za države tzv. zapadnog Balkana, što je očito bio i temeljni cilj LUSTRACIJE U OBRNUTOM SMJERU.**

U takvoj situaciji hrvatski predsjednik i vrhovni zapovjednik oružanih snaga, praćen vodstvima udruga koje baštine tradiciju partizanskog pokreta, odlazi odati počast žrtvama Teznog i Bleiburga. Na prvi pogled riječ je o civilizacijskom činu koji svakako treba pozdraviti. Međutim, same izjave na ovu temu, izrečene tijekom posljednjih nekoliko dana, na jednu prividno plemenitu nakanu bacaju ogromnu tamnu mrlju.

Niti jedne riječi o osudi komunističkih zločina, niti zalaganja za otvaranjem istraga koje bi dovele do utvrđivanja istine o izvršiteljima i nalogodavcima, niti pokušaja nagovještavanja kako će komunističke žrtve jednoga dana dobiti pravo na pokop dostojan čovjeka.

Josipovićeva retorika i ovom se prigodom svela na još jedan pokušaj „bacanja“ prašine u oči hrvatskom narodu. Odmah nakon posjeta Teznom, gdje je u nekadašnjem protutenkovskom jarku bez suda i presude ubijeno između 15 i 20 tisuća ratnih zarobljenika i civila, **Josipović je javno zatražio prestanak vođenja svake dalje rasprave o komunističkim zločinima, ali i izjednačavanje statusa hrvatskih branitelja i partizana-komunista.** Slušajući te riječi nisam se mogao načuditi ljudskom i političkom cinizmu sadržanom u predsjednikovoj izjavi.

Neka promišljanja za mogući put ka utvrđivanju istine

Međutim, kad sam malo bolje promislio došao sam do spoznaje da to i nije tako loša ideja. Sad kad je pri kraju provedba lustracija nad onima koji su stvarali hrvatsku državu, može otpočeti i proces lustracije nad onima koji su stvarajući Jugoslaviju počinili stravične zločine nad nekoliko stotina tisuća ratnih zarobljenika, civila, žena i djece, uglavnom političkih, klasnih i ideoloških neprijatelja.

Naravno, pomislio sam, sad će u javnost „iscuriti“ mnoge tajne sadržane u tajnim arhivima OZNE, KNOJ-a, UDBE i KPJ. Po njihovom objavljivanju istraživačko će novinarstvo odraditi svoj dio posla, te tako stvoriti povoljne pretpostavke za uključivanje Državnog odvjetništva, Uskoka i hrvatskih sudova u čitav ovaj proces.

Promišljao sam i o mogućem uključivanju različitih udruga za zaštitu i promicanje ljudskih prava i njihovih istaknutih pojedinaca poput Žarka Puhovskog, Čede Prodanovića, Zorana Pusića, Drage Pilsela, Ivana Zvonimira Čička, Ive Banca, u istrage o ratnim zločinima i grubim kršenjima Ženevske konvencije od strane partizanskih postrojbi, čiji je zapovjednik bio Josip Broz.

Promišljao sam i o mogućem uključivanju Europske unije i Haškog suda u čitav ovaj

proces, Promišljao sam i o različitim međunarodnim pritiscima na Hrvatsku i diplomatskim izjavama tipa; **-ne može biti govora o datumu pristupanja Hrvatske u EU, sve do trenutka dok se istraga oko partizanskih ratnih zločina ne okonča!**

Naravno, promišljajući o svim mogućim vrstama scenarija vodio sam računa o činjenici kako je riječ o ratnom zločinu i grubom kršenju Ženevske konvencije, čiji je punopravni potpisnik bila i Nezavisna država Hrvatska.

Naravno, analizirajući jedan ovakav scenarij shvatio sam kako mogućnost ovakvog epilog ne možemo uopće očekivati..

Istrage o masovnim komunističkim zločinima na koncu II. svjetskog rata i u poraću nisu na listi prioriteta današnje hrvatske političke nomenklature. Interes za te istrage ne pokazuje politički, istražni, niti pravosudni, dio današnjeg hrvatskog državnog aparata.

Pretjeran interes za uvjete stradavanja 663 katolička svećenika, na žalost, ne pokazuje niti vrh Katoličke crkve u Hrvata. Kako tumačiti šokantnu spoznaju da se biskupske konferencije u Hrvatskoj i BiH više bave pitanjima i problemima Europske unije, nego pokušajima iniciranja istraga koje bi dovele do istine o najvećem masakru nad katoličkim svećenstvom u modernoj europskoj povijesti.

Kako pronaći opravdanje za činjenicu da u otetoj vili u središtu Zagreba živi Stjepan Hršak, osoba odgovorna za niz zločina u Maceljskoj šumi, i nitko za to ne pokazuje interesa. Kako tumačiti šutnju službenog Kaptola o Stjepanu Hršaku, koji skriva tajnu o smaknućima katoličkih svećenika u Maceljskoj šumi, kao i o slučaju Milke Planinc za koju je niz svjedoka ustvrdilo da je u vrijeme smaknuća širokobrijeških franjevaca bila na samom mjestu zločina!?

Na žalost, sam crkveni vrh u Republici Hrvatskoj o svemu ovome šuti. Pojedinačna nastojanja, poput onih mons. Mile Bogovića, don Ante Bakovića, fra Miljenka Stojića, don Ive Jelića, i još nekolicine, nedostatna su za pokretanje ovog procesa s mrtve točke i konačnog rješenja ove enigme.

Upravo zbog iznesenog, u današnjoj Hrvatskoj mogu neopaženo proći i izjave Ive Josipovića o izjednačavanju statusa titovih partizana i hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata.

Otići u Tezno i Bleiburg, te odmah nakon toga odaslati izjavu o zalaganju za izjednačavanje statusa onih koji su se borili za Jugoslaviju, sa onima koji su dijelove svoga tijela darovali iz ljubavi prema Hrvatskoj, moguće je samo zbog šutnje koja se uvukla u sve pore društva.

Izjednačavanje partizana i sudionika Domovinskog rata

Ovom izjavom Josipović je postigao cilj. Istovremeno mu hvalospjeve šalju „crna" i „crvena" Hrvatska. Prvi to čine zbog spoznaje što je došao na mjesto komunističkih zločina, priznajući na taj način da su ti zločini, ipak, dogodili. Ona druga Hrvatska, odnosno pripadnici nekadašnjeg jugoslavenskog represivnog aparata, pljeskaju mu zbog jedne druge činjenice.

Naime, 43 557 živućih partizanskih boraca, 16 126 bivših djelatnika SUP-a i UDBE, 11 540 pripadnika KOS-a i JNA, te 382 partijska funkcionara aplaudiraju mu zbog vrlo izglednog izjednačavanja svojih mirovina sa 19400 umirovljenih branitelja.

Završavajući ovu kolumnu usuđujem se jasno izreći da je inicijativa o povećanju mirovina za partizanske borce i ostale čuvare Jugoslavije bila temeljnim razlogom Josipovićeve posjete Teznom i Bleiburgu. Međutim, nekoliko dana nakon plasiranja ove teze, koja je ostala u sjeni priče oko prvog posjeta jednog hrvatskog predsjednika Bleiburgu, o ovome nitko ne zbori.

Pojedinci koji su ranije kritizirali Josipovića sada ga hvale zbog, navodno, povijesnog iskoraka koji je napravio. O svemu šute i udruge političkih zatvorenika, šute hrvatski branitelji, ne progovara javnost.

Zavjet šutnje se opet uvukao u svaku poru hrvatskog društva. Tko će

progovoriti kad jedna takva moralna vertikala hrvatskog društva kakva je Katolička crkve ne pokazuje ozbiljniji interes za utvrđivanje činjenica o odgovornosti komunista za smaknuće, prema don Anti Bakovići, 4 biskupa, 506 svećenika, 50 bogoslova, 38 sjemeništaraca (gimnazijalaca), 17 časne braće (braće laika), 31 redovnica, te smrti 17 svećenika-„tifusara".

Zahvaljujući spoznaji da je Ivo Josipović jedan od rijetkih koji u današnjoj Hrvatskoj otvoreno progovara može se očekivati kako će od njega doći još koja inicijativa. Možda nisu uzaludna očekivanja da on osobno pokaže zalaganje za utvrđivanje istine, ali i odgovornosti, za stradanje 663 katolička svećenika u Hrvata.

Ukoliko bi uspješno pokrenuo ovu inicijativu, onda bi se moga založiti za objavljivanje registra 71.605 živućih partizanskih boraca, bivših djelatnika SUP-a, OZNE, UDBE, KOS-a, JNA, i partijskih funkcionara koje želi izjednačiti sa 19.400 umirovljenih hrvatskih branitelja.

Pošto se svojedobno javno založio za objavljivanje registra hrvatskih branitelja, a proteklih dana za izjednačavanje hrvatskih branitelja i partizana, bilo bi vrlo pragmatično da se založi za objavu registra čuvara komunističke Jugoslavije, kao i utvrđivanja uvjeta pod kojim su smaknuta 663 katolička svećenika.

Ukoliko bi do ovoga došlo, onda bi Ivo Josipović uistinu bio predsjednik svih Hrvata, ili svih građana Hrvatske, ako je nekima tako milije!

Ilija Zovko / HRsvijet.net

Email This Set as favorite

Komentari (7)

...
napisao Zagvozd, Lipanj 25, 2010
Nikada ranije, sve do ove kolumne, nisam vidio da je netko na ovakav način "razvalio" sustav i nakane ostataka jugoslavenskih komunista u današnjoj Hrvatskoj.
Portalu i autoru iskrene čestitke.
Razumljivo je zbog čega popularnost ovog portala sve brže raste.

Bog Vas blagoslovio!

+17

...
napisao tomislav, Lipanj 25, 2010
Svaka Vam čast na izvanrednoj analizi"zločinačke YU organizacije",koja u našoj,slavnoj,domovini ima apsolutnu moć...Moje je,skromno,mišljenje da je "siva eminencija" tog vučjeg čopora stari "drug Budo Lončar".On je živi Josip Broz(sjetimo se samo parola:"I poslje Tita Tito").Sam on zna za koliko ubijenih,poslje 1945, je direktno odgovoran.A posebno nas je"zadužio"kad je u UN-a lobirao i (nažalost)uspio da se uvede "famozni"embargo na oružje.Bivši komunistički ambasador u Washingtonu,vjerovatno,je već tada počeo raditi za nove(stare)gospodare iz Trilateralne komisije.Pokušajte napisati nešto o toj" piramidi", koja je od 2000 .na Pantovčaku...Poznato je da je Ivo YUsipović potomak crvene aristokracije i da je on odavno pripreman za ovu funkciju...Čini se da je sve poznato,ali nesmijemo se obeshrabriti.Sjetimo se 90-91.Odnos snaga je bio puno nepovoljniji nego danas..Ne dopustimo da ubiju Duh u nama..Jer dok je srca bit će Croatie.

+12

...
napisao tomislav, Lipanj 25, 2010
Zaboravih da kažem nešto o pastirima Crkve u Hrvata..Oni,koji zahvaljujući Stepinčevom mučeništvu,slobodno propovjedaju evanđelje,trebali bi nešto naučiti iz njegovog primjera,kako se suosjeća i pati sa svojim narodom.Za vrijeme Yuge oni su bili prava oporba(iako lišeni materijalnih sredstava)tadašnjem,sotonskom,sistemu.Tada je kardinal bio Kuharić(Stepinac ga je zaredio).Bojim se da ih je danas prevarila"stara zmija"preko novca,što ga dobivaju iz proračuna.Da je Bl.Alojzije pristao na kompromis (sa "drugom Valterom"),Crkva bi i onda dobivala novce.Ali onda nebi služila Istini!A,možda,bi i kao narod nestali...Moj savjet: ugledajte se u Stepinca kad je u pitanju ljubav,žrtva,hrabrost,istinoljubivost.

+8

...
napisao lmota dinaroid, Lipanj 25, 2010
Točno tako. Većina hrvatskih medija i komentatora posvetila je pažnju Josipovićevom odlasku na Bleiburg i Tezno. Niti jedan komentar, do ovoga gosp. Zovka, nije progovorio o Josipovićevim porukama. Očito nas netko usmjerava da robujemo formi, ne obraćajući pri tome pozornost na sadržaj.

A mi glupi, nijemi slijepi.....!

+9

...
napisao beki, Lipanj 25, 2010
Sinovi udbaških i partizanskih ubojica zauzeli su institucije i medije i nažalost ako pravna država ne odradi svoj posao morat će se ponovo u obračun sa njima. Oni krivotvore ono što

smo sami proživjeli tj domovinski rat a šta mislite kako su tek krivotvorili 2 sv. Sanader je dobio mandat da se obračuna sa Mesićem i UDBOm ali on se ponio kao zadnje smeće i moramo nekoga izabrati tko će zgaziti glavu toj udbaškoj zmiji

+7

...

napisao Imota dinaroid, Lipanj 25, 2010

Pogledajte zbog čega je bila potrebna DETUĐMANIZACIJA.

http://www.youtube.com/watch?v=eihWbipYcFk

Posebnu pažnju obratite na ponašanje Mate Graniča dok Tuđman govori o prodavanju pojedinaca raznim "zelenim i žutim vragovima!.....

+4

...

napisao Josip IMOTSKI, Lipanj 25, 2010

Evo ponivit ću ovaj upis i na ovoj temi
Današnji institucionalni komunizam koji jako dobro egzistira, socijalistički sabor u kojem sjede ti komunističko-udbaški rukovodioci i Ustav ove Socijalističke Republike Hrvatske koji počiva na komunističkom ZAVNOHU su temelj ovog javašluka, beznađa i pesimizma u bolje sutra.
U tom konteksu i Židovi imaju svoju zadaću a kojoj je glavni zadatak daljnje pranje već ispranog mozga ove nacije svim suvremenim informacijskim sredstvima, počevši od televizije(obe komercijalne- rtl i novatv, dijelom i hrt-a) te svih pisanih medija iz EPH radionice, pa u konačnici do nekih internetskih portala net.hr, index.hr(yu) i sl..
Bilo kakvi pojedinačni pokušaji buđenja iz ove kolektivne eutanazije, suprostavljanja ovoj paklenoj crvenoj kvaziliberalnoj mašineriji koja nas gura u sve dublji i dublji glib., u sve veći moralni, socijalno društveni i gospoodarski kaos., završavaju propašću, stigmatizacijom i marginalizacijom prije svega od strane već spomenutih cionističkih medija a onda i komunističkog državnog aparata.
Poneked mi dođu suze na oči kad vidim gdje živimo i kakva nam je parspektiva u budućnosti.. :(

+4

Napišite komentar

Morate biti prijavljeni da biste mogli poslati komentar. Molimo vas da se registrirate ukoliko nemate već otvoren korisnički račun.